Dosarul nr.1-9/2025; 1-25004852-51-1-17012025

S E N T I N Ţ A
În Numele Legii

08 iulie 2025
mun.Ungheni
Judecătoria Ungheni
În componenţa de judecată:
Preşedintele şedinţei, judecător Anatolie RUSU
Grefier Maria VOVC
Cu participarea:
Acuzatorului de stat, procurorul Marcel GRIȚUNIC
Apărătorului inculpatului, avocatul Tatiana NASTAS
În prezența:
Inculpatului Andrei JUC
Reprezentantului legal al părții vătămate Rodica RUZUMICI

A judecat în şedinţă publică, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală de învinuire a lui:

Andrei JUC, născut la *****, IDNP: *****, domiciliat în *****, holtei, militar, studii speciale, neangajat în câmpul muncii, anterior necondamnat, cetățean al R.Moldova, *de comiterea infracţiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit.a) Cod penal*

Date cu referire la cauza penală şi examinarea acesteia:
Urmărirea penală a fost pornită la 16.10.2024 în temeiul art.264 alin.(1) Cod penal;
Cauza penală a parvenit în instanţă la data de 17.01.2025, fiind judecată în ordinea procedurii simplificate, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în perioada din 21.01.2025 până la 08.07.2025, cu respectarea procedurii de citare legală;
Acuzatorul de stat, procurorul Marcel Grițunic, a solicitat recunoaşterea vinovăției inculpatului, **Andrei JUC,** în comiterea infracţiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit.a) Cod penal cu stabilirea pedeapsei sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis. Conform art.90 Cod penal de suspendat condiționat executarea pedepsei pe un termen de probă de 2 ani cu obligarea executării a 100 ore MNFC; - aplicarea măsurii preventive, obligarea de a nu părăsi țara, admiterea integrală a acțiunii civile;
Apărătorul inculpatului, avocatul Tatiana Nastas, a solicitat aplicarea unei pedepse mai blânde neprivative de libertate;
Urmare a examinării cauzei penale şi a probatoriului administrat de părţi, cercetat în şedinţa de judecată, instanţa de judecată

constată:

Situaţia de fapt reţinută de instanţă

1. **Andrei JUC** la 13 octombrie 2024, în jurul orelor 19:10, fiind deținător al permisului de conducere de tip MD cu nr.*****din *****, posedând categoria de conducere B1, B, aflându-se la volanul autovehiculului de model ”Honda Accord” cu n/î *****, deplasându-se pe strada Sf. Gheorghe din or.Nisporeni, în apropierea locuinței cu nr.33, exprimând neatenție față de trafic și încredere exagerată în sine, a încălcat cerințele Regulamentului Circulației Rutiere, Anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009 și anume: prevederile pct.3 al Regulamentului Circulației Rutiere, în conformitate cu care *„participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului,,;* prevederile pct.10 alin.(1) lit.b) al Regulamentului Circulației Rutiere, în conformitate cu care, *„persoana care conduce un vehicul trebuie: ”b) să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului regulament, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum …”,* prevederile pct.45) al Regulamentului Circulației Rutiere, în conformitate cu care *„conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția: b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase: c) starea tehnică a vehîculului și particularitățile încărcăturii: d) situația rutieră; În cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului,,;* iar drept consecință a încălcărilor nominalizate, a ieșit pe contrasens și a tamponat pietonul Mîrza Nicolas Victor, a.n.*****, care se deplasa pe acostament, prin care fapt, potrivit raportului de expertiză nr.202424D0210 din 29 octombrie 2024, i-a cauzat minorului, plagă contuză a regiunii frontale pe stânga și buzei superioare, fractura osului femural pe stânga cu deplasarea fragmentelor cu antrenarea canalului medular, vătămări care provoacă pericol pentru viață și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății.
2. În şedinţa de judecată, până la începerea cercetării judecătoreşti, inculpatul, **Andrei JUC**, fiind asistat de apărătorul, Tatiana Nastas, a înaintat instanţei cererea prin care şi-a recunoscut total şi necondiţionat vina şi faptele descrise în rechizitoriu, declarând că nu pretinde administrarea de probe noi şi solicitând ca, în conformitate cu prevederile art.364[1] Cod de procedură penală, judecarea cauzei să aibă loc în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, fiind de acord cu încadrarea juridică a faptelor incriminate.
3. Pentru a elucida faptul dacă este posibilă aplicarea procedurii simplificate la caz, instanţa de judecată a analizat materialele dosarului penal şi a constatat că fapta incriminată există, constituie o infracţiune, a fost săvârşită de inculpat, iar urmărirea penală s-a efectuat fără încălcarea drepturilor procedurale şi fără lezarea libertăţilor fundamentale ale inculpatului.
4. De asemenea, instanţa a verificat autenticitatea declaraţiei de judecare a cauzei penale în ordinea prevederilor art.364[1] Cod de procedură penală şi a stabilit că aceasta a fost înaintată în cunoştinţă de cauză, cu întrunirea condiţiilor cerute, inculpatului fiindu-i explicate consecinţele judecării cauzei în conformitate cu procedura indicată.
5. În asemenea condiţii, cererea inculpatului de judecare a cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală a fost admisă, prin dispunerea examinării cauzei în ordinea prevăzută de art.364[1] Cod de procedură penală.
6. Inculpatul, **Andrei JUC**, fiind audiat în şedinţa de judecată potrivit regulilor de audiere a martorului, prin expunere factologică ce nu contravine acuzaţiei formulate în rechizitoriu,

sub jurământ, a recunoscut integral vinovăţia şi a declarat aceleaşi fapte stabilite în cadrul urmăririi penale.

7. Aşa, inculpatul a relatat instanţei că recunoaște vina integral. Îi pare rău și se căiește de cele comise. Susține acțiunea civilă înaintată de partea vătămată. Are 19 ani și este de acord să execute munca neremunerată în folosul comunității.
8. Reprezentantul părții vătămate, Rodica Ruzumici, în ședința de judecată a declarat că susține acțiunea civilă și solicită încasarea prejudiciului material în sumă de 30 000 lei și a prejudiciului moral în mărime de 150 000 lei.
9. Apărătorul și procurorul cu cererea înaintată de către inculpat, referitor la judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, au fost de acord, solicitând admiterea acesteia.
10. Analizând declaraţiile inculpatului depuse în şedinţa de judecată, în raport cu cele date în cursul urmăririi penale, instanţa le reţine ca fiind în concordanţă cu circumstanţele de fapt ale cauzei, considerându-le veridice şi convingătoare.
11. Fapta reţinută în sarcina inculpatului este confirmată şi prin materialul probator administrat în cauza penală, şi anume:
    - **datele de fapt constatate prin declarațiile reprezentantul legal al minorului, Mîrza Nikolas, Ruzumici Rodica** (mama) care a comunicat că la 13.10.2024, în jurul orelor 16:00, a mers în ospeție la Cîrlig Valentin. A mers pe jos, împreună cu toată familia, inclusiv și părinții Ruzumici Andrei și Clavdia. La Valentin s-au aflat până în jurul orelor 19:00, apoi au mers spre domiciliu. Se deplasau pe partea dreaptă a carosabilului, pe acostament, trotuar nu este. Mama sa Clavdia mergea prima cu nepoțica de mână, urmată de Elena Cărchilan, apoi urma soțul cu fiul Nikita în brațe, iar Ruzmici Rodica mergea după concubin cu Nikolas ținându-l de brațul drept al acestuia. Nikolas se afla cel mai aproape de carosabil, pe marginea acestuia. Strada pe care se deplasau e foarte bine iluminată, iar ei se deplasau la pas leger, nu alergau. La un moment dat a observat un automibil ce se deplsa în direcția lor din sens opus, nu au conștientizat că se poate întâmpla ceva, deoarece acesta urma să se deplaseze pe banda sa și nu se intersecta cu banda pe care ei se deplasau. La un moment dat, a observat că automobilul se îndreapta spre ei, însă nu a reușit să reacționeze, deoarece totul s-a întâmplat foarte repede. Automobilul dat l-a lovit cu partea din față stânga pe Nikolas în regiunea piciorului stâng, aruncându-l pe acostament. Imediat s-a deplasat la locul unde a căzut Nikolas, de ea s-au apropiat și ceilalți membri de familie. Nikolas avea fața și capul însângerat, deoarece posibil să se fi lovit cu capul de automobilul ce era parcat în fața domiciliului lui Grigore. Nikolas plângea, era foarte speriat, cineva din cei prezenți a apelat serviciul 112, însă din motiv că ambulanța nu mai venea au transportat copilul la SR Nisporeni, unde a fost diagnosticat cu fractura femurului la piciorul stâng și comoție cerebrală. După impact, automobilul care l-a tamponat pe Nikolas a staționat în stradă la câțiva metri de locul tamponării, din acesta a coborât o persoană de gen masculin, vizibil nu se afla în stare de ebrietate, era speriat. Nu poate spune cu ce viteză se deplasa automobilul, însă acesta a staționat la circa 4-5 metri de la locul impactului (f.d.35-37);
    - **datele de fapt constatate prin declarațiile martorului, Victor Mîrza,** care a dat declarații asemănătoare cu cele ale martorului, Rodica Ruzumici (f.d.41-43);
    - **datele de fapt constatate prin declarațiile martorului, Clavdia Ruzumici,** care a dat declarații asemănătoare cu cele ale martorului, Rodica Ruzumici (f.d.44-46);

- **datele de fapt constatate prin declarațiile martorului, Grigore Fărîmă,** care a declarat că la domiciliul săusunt instalate camere de supraveghere video, iar una din camere este orientată spre poartă. Aceasta are în vizor și strada din fața domiciliului. La data de 13.10.2024, în jurul orelor 19:00, se afla la domiciliu, iar la un moment dat a fost chemat de fiul său minor, care i-a comunicat că în stradă în fața domiciliului lor un automobil a tamponat o persoană. A în stradă și a observat-o pe vecina Rodica, care avea în brațe un copil minor. Copilul era murdar de sânge pe haine și fața era însângerată. La fața locului era și Victor Mîrza. Toți erau speriați, de la ei a aflat că o persoană de gen masculin, conducând un automobil, l-a tamponat pe fiul lor minor Nicolas. În stradă la fel era și un automobil de model Honda Acord, la volan se afla o persoană de gen masculin. Tot atunci cineva din cei prezenți au anunțat organele poliției și ambulanța, iar vecinul Igor a transportat minorul la SR Nisporeni. Ulterior la fața locului au venit organele de poliție, în timpul cât aștepta a privit înregistrarea video unde era vizibil cum familia Mîrza, cu copii minori se deplasau pe marginea carosabilului pe partea dreaptă, iar la un moment dat un automobil îl lovește pe fiul lor minor. Ulterior staționează în stradă. Conducătorul auto nu se afla în stare de ebrietate, avea un comportament adecvat. De la cei prezenți a aflat că familia Mîrza se deplasa regulamentar pe partea dreaptă a carosabilului, iar automobilul Honda a ieșit pe contrasens și a lovit minorul cu partea din față, stânga. Din discuția cu Andrei, șoferul automobilului, a înțeles că acesta la un moment dat a privit în telefon și casetofonul automobilului, din care motiv a și ieșit pe contrasens și a tamponat minorul. În cadrul vizualizării înregistrării video se observă că automobilul nu se deplasa cu o viteză excesivă și nu a reușit să frâneze căci pe carosabil nu existau urme de frânare, automobilul a staționat la o distanță nu prea mare de locul impactului (f.d.47-49);
- **datele de fapt constatate prin examinarea procesului-verbal de cercetare la fața locului din 13.10.2024,** în or.Nisporeni, strada Sfîntul Gheorghe 33 și schema accidentului rutier. La fața locului a fost stabilit mijlocul de transport de model Honda, amplasat la o distanță de 32,50 m. de la locul comiterii accidentului. Automobilul reprezintă semne de deteriorare și anume sticla semnalizatorului de virare stânga. Starea sistemului de frânare este funcțională. Carosabilul este în pantă, acoperit cu asfalt, uscat. Locul accidentului este iluminat artificial. Pe trotuar, se observă puncte neuniforme de culoare brun-roșietică asemănătoare cu sângele. Urme de anvelope sau urme de frânare nu au fost identificate. De la fața locului au fost ridicate două cioburi din plastic incolore, care erau amplasate pe acostament și pe carosabil (f.d.9-16);
- **datele de fapt constatate prin examinarea procesului-verbal de examinare** a două cioburi din plastic ridicate în cadrul cercetării la fața locului a accidentului rutier petrecut în or.Nisporeni str.Sfântul Gheorghe 33. Spre examinare au fost supuse două cioburi din masă plastică, incolore. Cioburile au marginele ascuțite, acestea sunt neuniforme, cu fisuri pe suprafața lor, pe ciobul cu dimensiunele mai mari, pe una din mărgini se observă o substanță lipicioasă de culoare gri (f.d.17);
- **datele de fapt constatate prin examinarea procesului-verbal de examinare** a înregistrării video amplasate pe DVD-R de de culoare albă, cu capacitate de 4,7 Gb, pe care este înscripționată o înregistrare audio/video cu denumirea „document_521” (f.d.52-54);
- **datele de fapt constatate prin examinarea raportului de expertiză nr.202424D0210 din 29.10.2024,** conform căruia la minorul Mîrza Nikolas, s-au constatat: plaga contuză a

regiunii frontale pe stânga și buzei superioare, fractura osului femural pe stânga cu deplasarea fragmentelor cu antrenarea canalului medular, provoacă pericol pentru viață și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății (f.d.62-64).

Încadrarea juridică a faptelor reţinute de instanţă în sarcina inculpatului.

12. În acest sens instanța reține că, potrivit art.45 alin.(1) și (2) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotarârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009*, conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită ţinând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influenţeaza atenţia şi reacţia: b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situaţiile periculoase: c) starea tehnică a vehiculului şi particularităţile încărcăturii; d) condiţiile rutiere,* (2) *în cazul în care în limita vizibilităţii apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranţa traficului.*
13. În conformitate cu prevederile art.100 alin.(4) Cod de procedură penală*, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile Codului penal, prin procedee probatorii respective.*
14. Prin prisma tuturor probelor prezentate de acuzatorul de stat, examinate în şedinţa de judecată, instanţa menţionează faptul că starea de fapt probată în faza de urmărire penală prin incriminarea inculpatului a faptelor imputate s-au confirmat în totalitate.
15. Toate probele prezentate de acuzatorul de stat au fost analizate şi examinate minuţios de către instanţa de judecată, cu respectarea principiului apărării şi contradictorialităţii.
16. În conformitate cu prevederile art.384 alin.(4) Cod de procedură penală*, instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.*
17. Potrivit art.389 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală*, sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată. Sentinţa de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declaraţiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale şi citite în instanţa de judecată în absenţa lor.*
18. Reieşind din cele menţionate, instanţa stabileşte că încălcarea prevederilor Regulamentului Circulaţiei Rutiere, de către inculpat a fost stabilit pe deplin prin materialele dosarului.
19. Relativ la cele reținute, instanța notează că probele cercetate în ședința de judecată colaborează între ele, sunt concludente și demonstrează incontestabil că inculpatul, **Andrei JUC,** a comis infracțiunea imputată.
20. Apreciind probele expuse din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării, conform propriei convingeri, formate în rezultatul examinării cauzei, călăuzindu-se de lege, instanţa de judecată consideră că vinovăția lui **Andrei JUC** a fost demonstrată, iar acțiunile lui au fost corect încadrate în prevederile art.264 alin.(3) lit.a) Cod penal, *încălcarea regulilor de securitate a circulației și de exploatare a mijloacelor de transport de către o persoană care conduce mijlocul de transport, încălcare ce s-a soldat cu vătămări corporale grave.*

Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpatului

21. Instanţa de judecată relevă că în cauza „Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993, 14307/88.” CEDO a statuat că ” (…) o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiţie va fi îndeplinită atunci cînd individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală. În acest sens, instanța reiterează şi prevederile art. 6 CEDO, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie şi faptul că hotărârea pronunţată într-o cauză urmează a fi motivată. Astfel, în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei, Highins contra Franţei 1998, în cauza Helle contra Finlandei 1997 şi Boldea contra României 2007, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraf 1 din Convenţie obligă instanţele să-şi motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligaţii poate varia în funcţie de natura hotărârii. Trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în faţa instanţei, precum şi diferenţele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispoziţiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie. De asemenea CEDO a arătat că obligaţia instanţei de a motiva hotărârea pronunţată, este aceea de a demonstra părţilor că au fost ascultate (cauza Tatishvili contra Rusiei 2007). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanţei obligaţia de a examina efectiv mijloacele, argumentele şi ofertele de probă ale părţilor (cauza Perez împotriva Franţei și cauza Van de Hurk împotriva Olandei).
22. Pentru individualizarea pedepsei instanța de judecată va ține cont de prevederile art.7 Cod penal, potrivit cărora*, la aplicarea legii penale se ţine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat şi de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.*
23. Potrivit prevederilor art.61 Cod penal*, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele Legii, persoanelor ce au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnatului cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.*
24. Conform alin.(1) art.364[1] Cod procedură penală, *până la începerea cercetării judecătoreşti, inculpatul poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaşte săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală*, iar potrivit alin.(7) art.364[1] Cod procedură penală, *în caz de soluţionare a cauzei prin aplicarea prevederilor alin.(1), dispoziţiile art.382–398 se aplică în mod corespunzător* (…)".
25. Conform prevederilor alin.(1) art.80[1] Cod penal, *în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea special a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.*
26. La caz, componența de infracțiune prevăzută de art.264 alin.(3) lit.a) Cod penal, prevede pedeapsa cu închisoare de la 3 la 7 ani cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

27. Reieșind din prevederea precitată, limitele pedepselor prevăzute de art.264 alin.(3) lit.a) Cod penal, pentru inculpat vor constitui: închisoare de la 2 ani 3 luni până la 5 ani 3 luni cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.
28. În această ordine de idei, instanţa de judecată conchide că, infracţiunea comisă de către **Andrei JUC** face parte din categoria infracţiunilor grave, fiind comisă din imprudență de persoana vinovată.
29. La stabilirea pedepsei instanța de judecată ia în considerare prevederile art.75 alin.(1) Cod penal, potrivit cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ţine cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.
30. Astfel, instanța menționează, că pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale. De asemenea, urmează a se consemna că, la individualizarea pedepsei în privinţa inculpatului, trebuie avut în vedere faptul că infracţiunea săvârşită de către aceasta este una gravă. În acest punct de analiză, instanța ţine să mai specifice că, raţionamentul care poate condiţiona aplicarea pedepsei penale, are la origine persoana inculpatului şi comportamentul acestuia până la săvârşirea infracţiunii, atitudinea şi modul de manifestare a acestuia în fazele de urmărire penală şi de judecare a cauzei faţă de infracţiune, cum vinovatul îşi apreciază fapta social periculoasă, conduita bună; stăruinţa depusă pentru a înlătura rezultatul infracţiunii sau pentru a repara paguba pricinuită şi comportarea sinceră în cursul procesului.
31. Această convingere este fundamentată pe circumstanțele în care a fost descoperită infracțiunea, amploarea și pericolul pentru securitatea traficului rutier, sănătatea şi chiar viaţa participanţilor la trafic, pe care îl generează conducerea mijloacelor de transport cu încălcarea regulilor de securitate a circulaţiei. Asemenea fapte în mod cert afectează relaţiile din societate menite să protejeze dreptul la siguranţa traficului rutier şi să apere persoanele de cauzarea unor potenţiale vătămări a integrităţii corporale sau de provocarea accidentelor rutiere cu survenirea altor consecinţe grave sau de ordin material, drept urmare a conducerii mijloacelor de transport încălcarea regulilor de securitate a circulaţiei. Prin urmare, modalitatea de executare a pedepsei este în măsură să asigure reeducarea inculpatului și exercitarea unui control din partea statului ce vine să prevină antrenarea viitoare în activități de același gen, raportat la fapta comisă, gradul de pericol social redus al acesteia, conduita bună a inculpatului anterior și pe parcursul cercetărilor.
32. Instanța de judecată menționează că circumstanțe ce atenuează sau agravează răspunderea penală a lui **Andrei JUC** conform art.76, 77 Cod penal nu au fost stabilite.
33. Totodată, recunoașterea vinovăției de către inculpat care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art.76 alin.(1) lit.f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleiași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică.
34. La stabilirea pedepsei instanța de judecată va ține cont de personalitatea inculpatului, care anterior nu s-a mai aflat în conflict cu legea penală, neavând antecedente penale, nu se află la evidența medicului psihiatru sau narcolog, se caracterizează din punct de vedere pozitiv,

vârsta inculpatului, starea socială şi familială. De asemenea, instanța va lua în considerare și faptul că inculpatul este de acord să restituie părții vătămate prejudiciul material și moral cauzat.

35. În ceea ce priveşte modalitatea de executare a pedepsei, instanța de judecată călăuzindu-se de gradul prejudiciabil al infracțiunii, de necesitatea de apărare împotriva comiterii a astfel de infracțiuni, reținând că aplicarea pedepsei trebuie să contribuie la corectarea inculpatului, să-l rețină de la comiterea unei noi infracțiuni, să dezvolte anumite calități de persoană ce ar respecta legea, că săvârşirea infracțiunii reprezentă un incident în viața inculpatului, consideră că, corectarea şi reeducarea inculpatului este posibilă prin aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare. De asemenea, instanța la stabilirea pedepsei va lua în considerație amploarea fenomenului de conducere a mijlocului de transport cu încălcarea regulilor de securitate a circulaţiei şi eforturile depuse de autorităţile statului în vederea contracarării acestuia. Instanţa manifestă încrederea că inculpatul va face concluziile necesare şi nu va mai comite noi infracţiuni.
36. **Reieşind din cele expuse mai sus, din circumstanţele cazului, ţinând cont de scopul pedepsei penale,** instanţa conchide că corectarea şi reeducarea inculpatului, **Andrei JUC,** se va realiza prin stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare. Instanța relevă că această pedeapsă este echitabilă, or ea va impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporțional cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficient pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului, întregii societăți, perturbate prin infracțiune.
37. Stabilind pedeapsa sub formă de închisoare, instanța de judecată va determina și tipul penitenciarului în care urmează a fi executată pedeapsa. Astfel, pornind de la tipul infracțiunii săvârșite, pedeapsa sub formă de închisoare urmează a fi executată în penitenciar de tip deschis, or potrivit art.72 alin.(2) Cod penal, *în penitenciare de tip deschis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracţiuni săvîrşite din imprudenţă.* Astfel, instanța va lua în considerare că infracțiunea prevăzută de art.264 alin.(3) lit.a) Codul penal, este o infracțiune săvârșită din imprudență, concluzie ce rezultă din art.18 Cod penal, care pledează că se consideră că infracţiunea a fost săvârşită din imprudenţă dacă persoana care a săvârşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar considera în mod uşuratic că ele vor putea fi evitate ori nu îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deşi trebuia şi putea să le prevadă.
38. În conformitate cu prevederile art.90 alin.(1), (2) Cod penal, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvîrşite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvîrşite din imprudenţă, instanţa de judecată, ţinînd cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numaidecît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanţa de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvîrşi o nouă infracţiune şi, prin respectarea condiţiilor probaţiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnaţi cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei îl exercită organele de probaţiune, iar asupra comportării militarilor –*

comandamentul militar respectiv. (2) Perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă se stabileşte de instanţa de judecată în limitele de la 1 an la 3 ani.

39. Având în vedere termenul pedepsei cu închisoarea stabilit inculpatului, **Andrei JUC,** ţinând cont de faptul că anterior nu a fost atras la răspundere penală, a recunoscut vina integral, se căieşte sincer, a solicitat judecarea cauzei penale pe paza probelor administrate în faza de urmărire penală, nu a solicitat administrarea unor noi probe, este de acord de a recupera prejudiciul părții vătămate, instanţa de judecată apreciază că executarea efectivă a pedepsei cu închisoarea, stabilită acestuia nu este raţională, și că acesta merită o șansă de a demonstra că corectarea lui este posibilă fără punerea în executare a pedepsei, motiv pentru care, potrivit prevederilor art.art.89 alin.(2) lit.a) şi 90 alin.(1) Cod penal, instanța de judecată consideră necesar de a dispune suspendarea executării pedepsei cu închisoarea stabilită inculpatului, **Andrei JUC**, pe o perioada de probaţiune, cu acordarea posibilităţii ca în perioada de probaţiune, prin respectarea condiţiilor probaţiunii să îndreptățească încrederea ce i s-a acordat.
40. Hotărârea Plenului CSJ a RM din 11.11.2013, nr.8 cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale, precizează că instanţele de judecată aplică pedeapsă luând în considerare caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârșite, motivul şi scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul şi mărimea daunei prejudiciabile, circumstanţele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. Instanţa remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvîrşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. Pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.
41. Luând în calcul argumentele indicate mai sus, deoarece implicarea condamnatului în mediul carceral şi neacordarea acestuia a unei şanse de corectare, ar fi în măsură să afecteze iremediabil valorile sociale şi morale ale acestuia, instanţa de judecată apreciază că suspendarea executării pedepsei cu închisoarea stabilite inculpatului, **Andrei JUC**, pe o perioadă de probațiune, cu acordarea posibilității acestuia, ca în perioada de probațiune, prin comportare exemplară şi muncă cinstită, să îndreptăţească încrederea ce i s-a acordat, pe termen lung, va oferi o mai bună protecție intereselor societății și va evita consecinţele negative ale izolării de societate a inculpatului.
42. Raționamentul aplicării prevederilor art.90 Cod penal, are la origine persoana inculpatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală şi de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei, precum și comportarea sinceră în cursul procesului.
43. În acest sens, reieșind din considerentele că inculpatul se căiește sincer de cele comise, a insistat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală,

anterior nu a comis infracțiuni, instanţa de judecată consideră că, în raport cu principiul umanismului, aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare cu executarea reală a acestei pedepse ar fi prea severă şi lipsită de indulgenţă în raport cu circumstanţele cauzei, găsind astfel de cuviinţă că, pedeapsa sub formă de închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei va avea drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea inculpatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea celui din urmă, cât şi a altor persoane. Or, la aplicarea legii penale se ţine cont atât de principiul individualizării răspunderii penale şi pedepsei penale – prevăzut la art.7 Cod denal, cât şi de scopul pedepsei penale stabilit cu precizie la art.61 Cod penal, dar şi de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute la art.75 Cod penal, potrivit cărei legi *o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.*

44. Instanța de judecată evidențiază că orice sancțiune juridică, inclusiv cea penală, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate. Mai mult, pedeapsa nu constituie un mijloc de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite și de educare a persoanelor vinovate.
45. În partea ce ține de aplicarea pedepsei complementare, instanța de judecată relevă că, pornind de la logica normei citate, pedeapsa respectivă este o pedeapsă complementară obligatorie, iar aplicarea/neaplicarea ei nu este lăsată de legiuitor la aprecierea instanței.
46. În conformitate cu art.79 alin. (1) Cod penal, *ținând cont de circumstanţele excepţionale ale cauzei, legate de scopul şi motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârşirea infracţiunii, de comportarea lui în timpul şi după consumarea infracţiunii, de alte circumstanţe care micşorează esenţial gravitatea faptei şi a consecinţelor ei, precum şi de contribuirea activă a participantului unei infracţiuni săvârşite în grup la descoperirea acesteia, instanţa de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracţiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie*.
47. Potrivit art.79 alin.(1^1) Cod penal, *poate fi considerată excepţională atât o circumstanţă atenuantă, cât şi un cumul de asemenea circumstanţe legate de situaţiile menţionate la alin.(1).*
48. Așa fiind, cu referire la posibilitatea înlăturării pedepsei complementare obligatorii, instanța notează că, în spiritul în art.79 alin.(1) și alin.(1^1) Cod penal, se înţelege că trebuie să existe ori în împrejurările în care s-a derulat fapta infracţională, ori în datele privind personalitatea infractorului, circumstanţe, împrejurări, particularităţi, situaţii sau stări de lucruri, care constituie excepţie de la starea obişnuită a lor ori a personalităţii inculpatului sau un cumul de circumstanțe atenuante legate de situaţiile menţionate.
49. Față de cele ce preced, instanța consideră că nu sunt întrunite condițiile necesare pentru aplicarea prevederilor art.79 alin.(1) Cod penal și, respectiv, pentru a nu aplica pedeapsa complementară obligatorie sub formă de anulare a dreptului de a conduce mijloace de transport.
50. Instanţa apreciază că doar prin limitarea inculpatului de a conduce mijloace de transport, acesta va putea conştientiza cu adevărat consecinţele faptei comise şi echitatea pedepsei aplicate, totodată, prevenind în acest fel comiterea de către inculpat a unor fapte prejudiciabile analogice în domeniul transportului.

<u>Măsura preventivă</u>

51. În conformitate cu prevederile art.395 alin.(1) pct. 5) Cod de procedură penală**,** *în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătată dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.*
52. Având în vedere aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, instanţa va aplica inculpatului până la devenirea definitivă a sentinței măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara.
53. Totodată, din materialele cauzei, instanța de judecată reține că, prin încheierea judecătorului de instrucție din 15.11.2024 a fost aplicată în privința lui **Andrei JUC** măsura preventivă sub formă de ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport nr.*****eliberat la data de *****, pe un termen de 12 luni, fiind emis și mandat în acest sens.
54. În conformitate cu art.182 alin.(6) Cod de procedură penală, *termenul executării măsurii preventive de ridicare provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport se include în termenul de executare a pedepsei de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport sau de anulare a acestui drept*.
55. Astfel, termenul executării măsurii preventive de ridicare provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport, se include în termenul de executare a pedepsei de anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

<u>Corpurile delicte</u>

56. Potrivit art.162 alin.(1) Cod de procedură penală, *în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte*.
57. Prin ordonanța din 01.11.2024 (f.d.21) emisă în cadrul cauzei penale, a fost recunoscut în calitate de corp delict automobilul de model „Honda Accord" cu n/î *****. Instanţa de judecată consideră necesar după intrarea sentinței în vigoare de restituit automobilul proprietarului.
58. Prin ordonanța din 12.11.2024 (f.d.83) emisă în cadrul cauzei penale, a fost recunoscut în calitate de corp delict permisul de conducere a mijloacelor de transport nr.*****eliberat la data de *****. Instanţa de judecată consideră necesar după intrarea sentinței în vigoare de a remite permisul de conducere a mijloacelor de transport la Instituția Publică, Agenția Servicii Publice, Secția Înmatriculare a Transportului și Calificarea Conducătorilor Auto raionul Ungheni, pentru executarea pedepsei sub formă de anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.
59. Prin ordonanța din 23.10.2024 (f.d.20) cioburi din masa plastică, incolore, au fost recunoscute drept corpuri delicte. În acest sens instanţa concluzionează că acestea urmează a fi nimicite după intrarea sentinței în vigoare.
60. Prin ordonanța din 17.10.2024 (f.d.55) un CD de culoare alba cu înregistrări audio/video a fost recunoscut drept mijloc material de probă.
61. În acest sens instanţa concluzionează că acesta urmează a fi păstrat la materialele cauzei penale pe toată perioada păstrării acestuia.

<u>Cheltuielile judiciare</u>

62. În partea ce ține de recuperarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare, instanța de judecată reține ca fiind relevante speței prevederile art.229 alin.(1) și (2) Cod procedură

penală, potrivit cărora, *cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare*.

63. Efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârşirea unei infracţiuni, care impune desfăşurarea urmăririi şi a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o. Ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârşirea infracţiunii, temeiul juridic fiind vinovăţia sa infracţională, deoarece fără săvârşirea infracţiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat. Respectiv, instanța de judecată, raportând prevederile legale enunțate supra, la materialele cauzei, consideră că plata cheltuielilor judiciare urmează a fi pusă în sarcina inculpatului, atâta timp cât ultimul a comis infracțiunea imputaăe, vina acestuia fiind dovedită indubitabil.
64. Conform art.143 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, *expertiza se dispune şi se efectuează şi în cazul când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză.*
65. Drept urmare celor invocate, se indică că în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plăţile necesare pentru efectuarea expertizei și alte plăți vor fi achitate din contul inculpatului în conformitate cu prevederile art. 227, 229 Cod de procedură penală.
66. Astfel, se reține că expertiza judiciară a fost ordonată de către organul de urmărire penală, fiind acţiuni procesuale ce ţin de administrarea probatoriului şi formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina acuzării. În sensul dat, instanţa de judecată constată faptul că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăţiei inculpatului în comiterea infracţiunii incriminate, prin efectuarea expertizei judiciare, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statului la momentul dispunerii, care ulterior urmează a fi încasate de la inculpat.
67. Luând în calcul faptul că în cadrul desfăşurării urmăririi penale pe cauza respectivă au fost suportate cheltuieli în sumă de 320 lei, instanţa de judecată consideră necesar de a încasa din contul inculpatului în beneficiul bugetului de stat suma de 320 lei cu titlu de cheltuieli judiciare. Se menționează că temeiuri de liberare a inculpatului de la plata acestor cheltuieli, în speță nu au fost stabilite.

<u>Acţiunea civilă</u>

68. În ceea ce priveşte acțiunea civilă înaintată de reprezentantul părții vătămate, Rodica Ruzumici, față de inculpatul, **Andrei JUC**, instanţa de judecată conchide următoarele.
69. Potrivit art.385 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, *la adoptarea sentinței instanța de judecată va stabili dacă trebuie admisă acţiunea civilă, în folosul cui şi în ce sumă*.
70. În cadrul procesului penal, par reprezentantul părții vătămate, Rodica Ruzumici, a înaintat acțiune civilă, prin care a solicitat încasarea din contul inculpatului, **Andrei JUC,** în beneficiul ei a prejudiciului material în mărime de 30 000 lei și a prejudiciului moral în mărime de 150 000 lei.

71. În ședința de judecată p reprezentantul părții vătămate, Rodica Ruzumici a solicitat admiterea integrală a acțiunii civile.
72. Inculpatul, **Andrei JUC**, a susținut acțiunea civilă înaintată, fiind de acord să repare prejudiciul material și moral.
73. În corespundere cu art.219 alin.(1) Cod de procedură penală, *acţiunea civilă în procesul penal poate fi intentată la cererea persoanelor fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale, morale sau, după caz, le-a fost adusă daună reputației profesionale nemijlocit prin fapta (acţiunea sau inacţiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârşirea acesteia*. În continuare articolului menționat, alin. (4) stabilește că *la evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanţa de judecată ia în considerare suferințele fizice ale victimei, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranței în viață, pierderea onoarei prin defăimare, suferințele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc.*
74. Conform art.225 alin.(2) Cod de procedură penală, *la adoptarea sentinţei de acuzare sau de aplicare a măsurilor de constrângere cu caracter medical, instanţa soluţionează şi acţiunea civilă prin admiterea ei, totală sau parţială, ori prin respingere.*
75. În corespundere cu prevederile Codului civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.
76. Totodată instanţa de judecată reamintește că, în conformitate cu prevederile alin. (1) al art.118 Cod de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel*.
77. Astfel, în partea ce ține de încasarea prejudiciului material în mărime de 30 000 lei în beneficiul reprezentantului părții vătămate din contul inculpatului, **Andrei JUC**, instanța o consideră întemeiată, cerința urmând a fi admisă integral.
78. În partea ce ține de prejudiciul moral, instanța reține că potrivit art.2036 alin.(1) și (2) Cod civil, *în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri. Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial.*
79. Conform art.2037 Cod civil, *mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanţa de judecată în funcţie de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie a autorului prejudiciului, dacă vinovăţia este o condiţie a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacţie echitabilă persoanei vătămate.Caracterul şi gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanţa de judecată, luînd în considerare circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităţilor de viaţă familială şi socială, precum şi statutul social al persoanei vătămate. La determinarea despăgubirii, instanţa de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obişnuit în împrejurări similare şi, pe de altă parte, ia în cont particularităţile cazului.*
80. Cu referire la repararea prejudiciului moral instanța invocă singura concluzie în acord cu practica CEDO, care a făcut o serie de aprecieri notabile în ceea ce privește proba prejudiciului moral, în sensul că proba faptei ilicite este suficientă, urmând ca prejudiciul şi raportul de cauzalitate să fie prezumate. Instanţele urmează să deducă producerea prejudiciului moral din simpla existență a faptei ilicite de natură să producă un asemenea

prejudiciu, soluția fiind determinată de caracterul subiectiv intern al prejudiciului moral, proba sa directă fiind practic imposibilă.

81. În situația în care instanța de judecată a constatat vinovăția inculpatului, **Andrei JUC,** în comiterea infracțiunii, stabilește ca fiind drept suficient acest fapt, pentru ca ultimul să se facă responsabil de repararea prejudiciului moral cauzat părții vătămate. În acest caz, prejudiciul moral cauzat părții vătămate și raportul de cauzalitate se prezumă din simpla existență a faptei ilicite și anume a comiterii de către inculpat a infracțiunii.
82. Totodată, în partea ce ține de cuantumul despăgubirii instanța împărtășește criteriul general evocat de instanţa europeană, potrivit căruia despăgubirile trebuie să prezinte un raport rezonabil de proporționalitate cu atingerea adusă, având în vedere, totodată, gradul de lezare a valorilor sociale ocrotite, intensitatea şi gravitatea atingerii adusă acestora. Instanța își va întemeia poziția pe decizii ale Curţii Europene care constituie izvor de drept, făcând parte din legislaţia internă odată cu ratificarea Convenţiei.
83. În final, la stabilirea compensației bănești pentru prejudiciul moral cauzat părții vătămate, instanța a ținut cont de gravitatea infracțiunii comise, de rolul inculpatului la săvârșirea infracțiunii, de intensitatea și caracterul suferințelor fizice și psihice cauzate, toate în raport cu practica instanței europene, astfel încât va dispune admiterea integrală a acţiunii civile prin încasarea din contul inculpatului, **Andrei JUC,** a sumei de 150 000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune. Mai mult decât atât, inculpatul a fost de acord să achite suma menționată. Suma încasată cu titlu de prejudiciu moral, potrivit standardelor şi practicii judiciare constante a Republicii Moldova va constitui o satisfacție efectivă pentru dauna provocată prin infracțiune, în același timp, urmând a se ține cont şi de faptul că inculpatul a fost supus și pedepsei cu închisoare cu suspendare condiționată, circumstanță care, de asemenea, vine să compenseze părții vătămate suferințele de ordin moral cauzate în urma acțiunii ilegale ale inculpatului.
84. Analizând materialele din dosar, argumentele pronunţate în şedinţă, elucidând şi constatând starea de lucru descrisă mai sus, călăuzindu-se de dispoziţiile art.80[1] Cod penal, 364[1], art.340, 384-385, 389, 397 Cod de procedură penală, instanţa de judecată

hotărăște:

Andrei JUC *se recunoaşte vinovat în comiterea infracţiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit.a) Cod penal și i se aplică o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.*

În temeiul art.90 Cod penal, pedeapsa cu închisoare stabilită lui **Andrei JUC** prin prezenta sentinţă se suspendă condiţionat pe o perioadă de probaţiune de *2 (doi)* ani şi nu va fi executată dacă inculpatul în perioada de probațiune nu va comite noi infracțiuni şi prin comportare exemplară şi muncă cinstită, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat, totodată obligându-l pe **Andrei JUC** să nu-şi schimbe domiciliul fără consimţământul organului competent.

Termenul de executare a pedepsei sub formă de anulare a dreptului de a conduce mijloace de transport urmează a fi calculat începând cu data de 08 iulie 2025.

Termenul executării măsurii preventive, ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport, de la data de 12.11.2024 până la data de 08.07.2025, se include în termenul de executare a pedepsei de anulare a dreptului de a conduce mijloace de transport.

Măsura preventivă, ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport, se menține în privința lui **Andrei JUC**, până când sentința va deveni definitivă.

Până la devenirea definitivă a sentinței se aplică în privinţa lui **Andrei JUC** măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara.

Corpurile delicte:

- automobilul de model „Honda Accord" cu n/î *****, de restituit proprietarului după intrarea sentinței în vigoare;
- permisul de conducere a mijloacelor de transport nr.*****eliberat la data de ***** pe numele lui **Andrei JUC** se remite la Instituția Publică, Agenția Servicii Publice, Secția Înmatriculare a Transportului și Calificarea Conducătorilor Auto raionul Ungheni, pentru executarea pedepsei sub formă de anularea dreptului de a conduce mijloace de transport;
- cioburi din masa plastică, incolore de nimicit după intrarea sentinței în vigoare.

Se încasează de la **Andrei JUC** în beneficiul statului cheltuielile judiciare în mărime de 320 (trei sute douăzeci) lei.

Se admite integral acțiunea civilă înaintată de Rodica Ruzumici.

Se încasează de la **Andrei JUC,** născut la *****, IDNP: *****, domiciliat în ***** în beneficiul lui Rodica RUZUMICI, a.n.*****, IDNP: *****, domiciliată în ***** prejudiciul material în mărime de 30 000 (treizeci mii) lei.

Se încasează de la **Andrei JUC,** născut la *****, IDNP: *****, domiciliat în ***** în beneficiul lui Rodica RUZUMICI, a.n.*****, IDNP: *****, domiciliată în ***** prejudiciul moral în mărime de 150 000 (una sută cincizeci mii) lei.

Sentinţa cu drept de atac la Curtea de Apel Nord, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Ungheni.

Preşedintele şedinței,
Judecătorul **Anatolie RUSU**